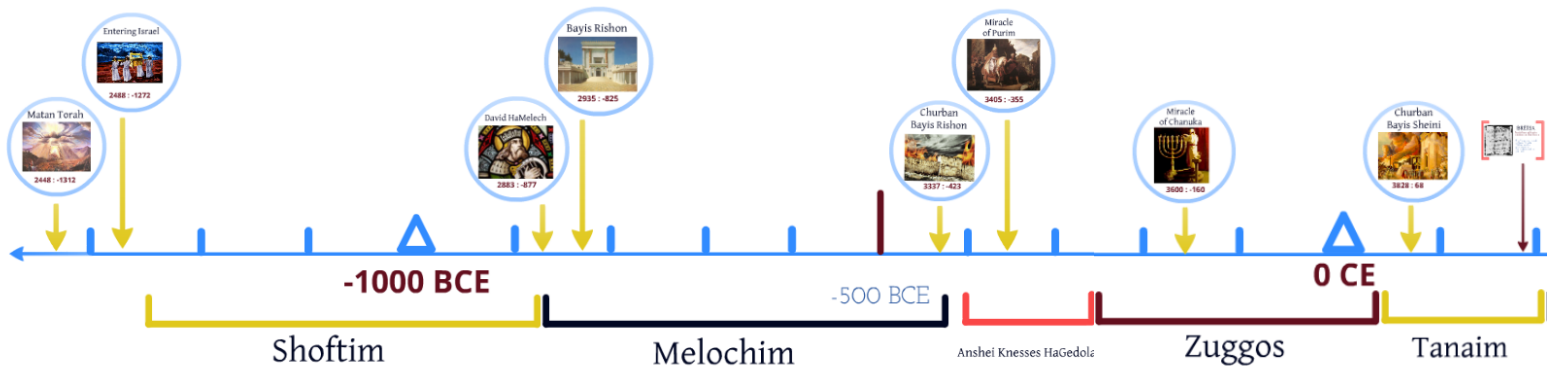

ORIGINS OF THE SIDDUR

TIMELINE

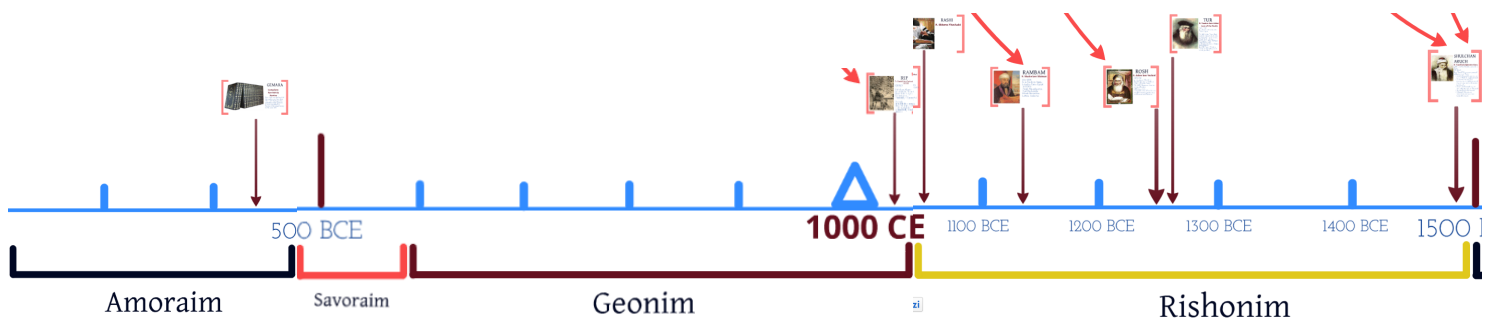
EARLY INDICATIONS

ולעבדו בכל לבבכם (דב' יא יג) איזו היא
עבודה שבלב הוי אומר זו תפלה וכן הוא
אומר בדניאל אלהך די אנת פלח ליה
בתדירא הוא ישיזבינך (דני' ו יז) וכי יש
עבודה בבבל אלא זו תפלה וכן הוא אומר
וזמנין תלתא ביומא הוא בריך על ברכוהי
(דני' ו יא).

- מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי פרק כג:כה

And to serve Him with all your hearts (Devarim 10:10) - What is service in the heart? One must say this is Prayer. Similarly, Daniel said "Your G-d that you 'serve' constantly will save you." (Daniel 6:17) Was there service in Babalon? It must be [referring to] prayer. Similarly it says: "Three times a day he would recite blessings." (Daniel 6:10)

- Mechilta DeRabbe Shimon bar Yochai 23:25

HISTORY

כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע נתערבו
בפרס ויון ושאר האומות ונולדו להם בנים
בארצות הגוים ואותן הבנים נתבלבלו שפתם
והיתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות
הרבה וכיון שהיה מדבר אינו יכול לדבר כל
צורכו בלשון אחת אלא בשיבוש שנאמר ובניהם
חצי מדבר אשדודית וגו' ואינם מכירים לדבר
יהודית וכלשון עם ועם ומפני זה כשהיה אחד
מהן מתפלל תקצר לשונו לשאול חפציו או להגיד
שבח הקדוש ברוך הוא בלשון הקדש עד שיערבו
עמה לשונות אחרות וכיון שראה עזרא ובית דינו
כך עמדו ותקנו להם שמנה עשרה ברכות על
הסדר שלש ראשונות שבח לה' ושלש אחרונות
הודיה ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים
שהן כמו אבות לכל חפצי איש ואיש ולצרכי
הציבור כולן כדי שיהיו ערוכות בפי הכל וילמדו
אותן ותהיה תפלת אלו העלגים תפלה שלימה
כתפלת בעלי הלשון הצחה ומפני ענין זה תקנו
כל הברכות והתפלות מסודרות בפי כל ישראל
כדי שיהא ענין כל ברכה ערוך בפי העלג:

When Israel was exiled in the time of the wicked Nebuchadnezzar, they became interspersed in Persia and Greece and other nations. Children were born to them in these foreign countries and those children's language was confused.

The speech of each and every one was a concoction of many tongues. No one was able to express himself coherently in any one language, but rather in a mixture [of languages], as [Nehemiah 13:24] states: "And their children spoke half in Ashdodit and did not know how to speak the Jewish language. Rather, [they would speak] according to the language of various other peoples."

Consequently, when someone would pray, he would be limited in his ability to request his needs or to praise the Holy One, blessed be He, in Hebrew, unless other languages were mixed in with it. When Ezra and his court saw this, they established eighteen blessings in sequence.

The first three [blessings] are praises of God and the last three are thanksgiving. The intermediate [blessings] contain requests for all those things that serve as general categories for the desires of each and every person and the needs of the whole community.

Thus, the prayers could be set in the mouths of everyone. They could learn them quickly and the prayers of those unable to express themselves would be as complete as the prayers of the most eloquent. It was because of this matter that they established all the blessings and prayers so that they would be ordered in the mouths of all Israel, so that each blessing would be set in the mouth of each person unable to express himself.

- Rambam, Hilchot Tefilla 1:4

TWO ORIGINS

כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא את הרבים ידי חובתן:

Just like the leader of the congregation is obligated, so too every individual is obligated. Rabon Gamliel said the leader helps the individuals fulfill their obligation.

- Mishna, Rosh Hashana 4:9

איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא, ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי.

It was once discussed. Rabbe Yosse bar Chanina said: The prayers were instituted by the forefathers. Rabbe Yehoshua ben Levi said: The prayers were instituted to commemorate the daily sacrifices. It has been taught in accordance with Rabbe Yosse bar Chanina, and it has been taught in accordance with Rabbe Yehoshua ben Levi.

...

...

אמר לך רבי יוסי ברבי חנינא: לעולם אימא לך תפלות אבות תקנום, ואסמכינהו רבנן אקרבנות.

Rabbe Yosse son of Rabbe Chanina said: "Really the forefathers instituted them and the Rabbis found a source for them in the sacrificial service."

- Talmud Bavli Berachot 26b

Tamid of morning	Shacharis	Avraham Avinu	וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם (בראשית י"ט)
Tamid of afternoon	Mincha	Yitzchak Avinu	ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב (בראשית כ"ד)
Burning of limbs	Ma'ariv	Ya'akov Avinu	ויפגע במקום וילן שם (בראשית כ"ח)

INDIVIDUALIZED TEFILLA

וְהִנֵּה עֲתָה, בְּעֻנּוּתֵינוּ הָרַבִּים, עֲבוּרֵתֵנוּ הִיא רַק הַתְּפִלָּה, בְּמָקוֹם זָכָה וּמִנְחָה, וְהַדְּבָרִים עוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכָל תְּבִיחָה וְתִבְיָה עוֹלָה לְמָקוֹם גָּבוֹה מֵעַל גְּבוּהָ, מָקוֹם הַקָּרְבָּן מִמָּשׁ. וְכִי לֹא לְחִנּוּם ק"ר וְזָנִים, וּמֵהֶם כַּמָּה נְבִיאִים יִסְדּוּהָ. וְהִלָּא גַם מֵאַנּוּשׁ בְּעֶרְכֵּנוּ לֹא יִפְלֹא, לִיֶּסֶד בְּקִשְׁתּוֹ כָּל צָרָכֵנוּ, וּרְפוּאוֹת תַּחֲלוּאָנוּ, בְּלִשׁוֹן לְמוֹדִים, וְלִמָּה צָרִיד לְנְבִיאִים. אִךְ הִמָּה כְּנוֹנֵי בָּהּ, וְתַקְנוּהָ, עַל אִפּוֹ, שֶׁתִּהְיֶה הַכֹּל כְּלוּל בָּהּ, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, כָּל אֶחָד מִתְּפִלָּל כְּפִי הַבְּנֵתוֹ.

וְכָלֵלוּ שֶׁל דְּבַר, שְׁמִיּוֹם שְׁנֵתִקְנָהּ, לֹא הָיָה בְּעוֹלָם ב' תְּפִלּוֹת שֶׁיַּעֲשׂוּ רִשָּׁם שׁוֹה לְמַעַלָּה, וְשִׁיעָלוּ לְמִדְרָגָה א', כִּי מִשְׁנֵה בִּזְוָה תְּפִלָּת הַיּוֹם, מִתְּפִלָּת אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר, וְהַכֹּל תְּלוּי בְּתִבּוּת אֱלֹהֵי וְלִכְדֵּי הַצָּרָה נְבוּאָה לְזוֹה.

וְכָל הַכְּנוּנוֹת וְהַסּוּדוֹת, שֶׁנִּתְגַּלְּו עַל הַתְּפִלָּה עַד הַיּוֹם אֵינָם כְּטֶפֶה מִיָּם הַגָּדוֹל, נֶגֶד הַכְּנוּנָה שֶׁהִשִּׁיג הַקָּטָן מִק"כ וְזָנִים, וְגַם הַגָּדוֹל לֹא הִשִּׁיג, רַק כְּפִי עָרְכוּ וְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ. אֲבָל בְּאַמָּתָהּ, הִיא גְבוּהָ יוֹתֵר מִבִּינַת כָּל אָדָם, וְהִיא קוֹשֶׁרֶת עוֹלָם הַתַּחֲתוֹן בְּעָלִיוֹן, כְּמוֹ הַקָּרְבָּן. וְלֹא תִשְׁתַּנֶּה ח"ו עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל בִּב"א, כִּי אִזּוֹ לֹא יִצְטָרְכוּ לְתְּפִלָּת תִּקְעַ בְּשׁוּפָר, וְהִבְנוּ. וְעַ' נֶפֶשׁ הַחַיִּים שֶׁעַר ב' פֶּרֶק י"ג

And behold, in our many sins, our 'service' is completely in Tefilla in the place of sacrifices and meal offerings. The matters [of Tefilla] stand at the highest point of the world. Every word reaches very lofty places, exactly like the sacrifices would. It was for a specific purpose that it was established by 120 elders (Anshei Kenneset HaGedola), among them prophets. Now surely a person at our level would not struggle to establish a prayer requesting all our needs and healing our ailments, so why did we need prophets? Rather, they established it in such a way that they infused in it everything, so that every person would be able to pray according to their understanding.

The underlying principle is that from the day of the establishment of it [the Amidah], there were never two identical Tefillot that created the same impression above or reached the same level. Even the Tefilla from today differs from the Tefilla yesterday; yet it is all included in these words.

That is why prophecy was needed for this.

And all intentions and secrets that have been revealed to date are merely a drop in the ocean in comparison to the intent of even the smallest of the 120 of the composing sages, each to the ability of their soul. But truthfully, this [prayer] is higher than the knowledge of humans and it ties the upper and lower worlds like the korban. It will not change until the final redemption.

- Ruach Chaim, Avot 1:2

CREATIVE

RIGID

The transition from sacrifice to prayer was not a sudden development. A thousand years earlier, in his speech at the dedication of the Temple, King Solomon had emphasized prayer rather than sacrifice (1 Kings 8:12–53). Through Isaiah, God had said “My House shall be called a house of prayer for all peoples” (Is. 56:7). The prophet Hosea had said: “Take words with you and return to the LORD... Instead of bulls we will pay [the offering of] our lips” (Hos. 14:3). Sacrifice was the external accompaniment of an inner act of heart and mind: thanksgiving, atonement, and so on. Therefore, though the outer act was no longer possible, the inner act remained. That is how sacrifice turned into prayer.

What had once been two quite different forms of worship now became one. Prayer took on the highly structured character of the sacrificial service, with fixed texts and times. The silence that had accompanied the sacrifice was transmuted into speech. Two traditions – prophetic prayer on the one hand, priestly sacrificial service on the other – merged and became one. That is the remarkable story behind the words, “What is the [sacrificial] service of the heart? This is prayer.”

- Koren Sacks Siddur, Introduction page xxi

Identify different parts in the tefilla which you feel express the creative or the rigid aspects we have been discussing:

RIGID - FROM THE SACRIFICIAL SERVICE

CREATIVE - From the individual
